

On Festivals, the leader begins here:

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֲזָרָה,
הַגָּדוֹל בְּכַבּוֹד שְׁמֵהּ,
הַגִּבּוֹר לְנִצְחָה,
וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתָיִךְ,
הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל פְּסַא רָם וְנִשְׂאָ.

On Shabbat, the leader begins here:

◀ שׁוֹכֵן עַד, מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ.
וְכַתּוּב, רִנְנוּ צְדִיקִים בַּיהוָה, לְיִשְׂרָאֵל נְאוּהָ תִהְלֶה.

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלֵּל,
וּבְדַבְרֵי צְדִיקִים תִּתְפָּרֵךְ,
וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם,
וּבְקִרְבַּי קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ.
וּבְמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּרִנָּה יִתְפָּאֵר שְׁמֶךָ מִלְּכַנּוּ, בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר.
◀ שֶׁכֵּן חוֹבֵת כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ [וְאֲמוֹתֵינוּ], לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבַּח, לְפָאֵר,
לְרוֹמֵם, לְהַדִּיר, לְבָרֵךְ, לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס, עַל כָּל־דַּבְרֵי
שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת דָּוִד בְּיַשִּׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ.

GOD הָאֵל. An anonymous early medieval poet created a short poem elaborating each of the adjectives associated with God at the beginning of the first paragraph of the Amidah (*ha-El ha-gadol ha-gibbor v'ha-nora*, "Great, mighty, awe-inspiring God"), concluding with the description from the end of that Amidah blessing where God is called *melekh*, sovereign.

DWELLING FOREVER שׁוֹכֵן עַד. At this point there is a shift to the formal morning service, which is marked musically and in some cases by a change of prayer leader. On festivals, there is a more elaborate description of the relationship to God and so the shift occurs earlier at *ha-El* ("God," at the top of this page).

SING רִנְנוּ. Psalm 33:1.

YOU ARE EXALTED IN THE SPEECH OF THE UPRIGHT בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלֵּל. The vision of God seated in heaven pans out to the chorus of the faithful singing on earth. Note that the second word of each line is an acrostic spelling out the name "Isaac" (*yitzhak*).